

2025. március 7. péntek

Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vonta meg tőlem. (Zsoltár 66,20)

Mt 21,23-27: Amikor bement a templomba és tanított, odajöttek hozzá a főpapok és a nép vénei. Megkérdezték tőle: »Milyen hatalommal teszed mindezt? És ki adta neked ezt a hatalmat?« Jézus így válaszolt nekik: »Kérdeznék tőletek én is egy dolgot. Ha megmondjátok nekem, én is megmondom nektek, milyen hatalommal teszem mindezt. János keresztsége honnan volt? A mennyből vagy az emberektől?« Azok így tanakodtak egymás közt: »Ha azt mondjuk: 'a mennyből', azt mondja majd nekünk: 'Akkor miért nem hittetek neki?' Ha pedig azt mondjuk: 'az emberektől', félünk a néptől, mert mindnyájan prófétának tartják Jánost.« Azt felelték tehát Jézusnak: »Nem tudjuk.« Erre ő azt mondta nekik: »Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal teszem mindezt.«

Igehirdetés: Nagyböjt van, már harmadik napja, és talán érdemes megállni és megkérdezni magunktól: mire jó a böjt? Miért érdemes böjtölni? Nagyon röviden azt a választ mondanám: azért, hogy ne legyen belőlünk ennyire hitvány ember, mint amilyenekké a főpapokat és a nép véneit tette a hatalomvágyuk és az őszintétlenségük. Nyilván nem a böjt az egyetlen eszköz, hogy elkerüljük ezt, de az sem véletlen, hogy minden nagy vallásnak része a böjt, a keresztények pedig kezdettől fogva éltek ezzel az eszközzel. A felolvasott részben a főpapok nem akarnak tudni semmit, csak hátsó szándékaik vannak a kérdéssel. Jézus leleplezi ezt a képmutató és hazug kísérletet és szembesíti őket azzal, hogy csak valódi kérdésekre kapnak valódi válaszokat.

Őszintének lenni néha nehéz. Talán a legnehezebb önmagunkhoz és Istenhez őszintének lenni. Pedig nagyon felszabadító, ha nem próbálunk meg másnak látszani, mint amik vagyunk, nem próbáljuk meg Istent és a másik embert használni a céljainknak megfelelően.

A nagyböjt a letisztulás, leegyszerűsödés és az őszinteség időszaka. Ha megkérdezel egy dohányost, hogy miét cigizik, az első 10 mondatában benne lesz: akkor hagyom abba, amikor csak akarom, én nem vagyok függő. A böjt jó alkalom arra, hogy őszintén beleálljunk abba, hogy mitől függünk. Nem addiktológiai értelemben – néha úgy is – hanem abban az értelemben, hogy mitől várom a boldogságomat? A nagyböjt az őszinte szembenézés ideje. Amikor lemondasz valamiről: legyen az a csoki, a hús, az alkohol, a TikTok, az Insta, bármi, amiről lemondani nehéz, akkor rájössz, hogy hol hazudtál magadnak eddig. Á, az nem is annyira lényeges, csak egy kis kikapcsolódás, csak egy kis öröm. Ha csak az, akkor nyilván semmiség 40 napra félretenni, nem?

Amikor lemondasz valamiről, akkor új keletkezik az életedben. Semmit sem ér a böjtöd, ha azt egy másik pótcselekvéssel, instant élvezetforrással töltöd ki. A böjt nem áll meg a lemondásnál, hanem tovább megy: a hiányodat Istennel töltsd ki: imádkozz, olvasd az Igét, tölts időt Istennel! És ahogyan tisztulsz ki ebből a pörgésből, úgy nyílik ki a szemed a másik ember hiányaira és leszel egyre inkább készen arra, hogy odalépj, hogy meghallgass, hogy gyógyíts!

Meg kell tanulnunk Istent és az embereket szeretni és a tárgyakat használni, nem pedig fordítva. Ez a nagyböjt célja. A böjtben őszintébb leszek önmagamhoz, a kapcsolataim kerülnek előtérbe: önmagammal, Istennel és a másikkal. Nem hagyom a hiányaimat pótszerekkel kitönni, hanem kapcsolódom.

A nagyböjt nem verseny, nem extrém sport, hanem az őszinte szembenézés időszaka. Ki vagyok? Mi tesz boldoggá? Mik a hiányaim? Hol vannak az erőforrásaim? Érdekel? Vágj bele!